

Sorø 01.04.2016

**Kære Miljø- og Fødevareminister Esben Lunde Larsen,
Fødevareudvalget, samt dyrevelfærdsordfører,**

Som rigtig mange har indset, så fungerer hundeloven som den er i dag ikke i praksis. Hundeloven er ikke forebyggende og forhindre hverken bid og uheld med hunde eller uansvarlige hundeejere, som bare anskaffer sig nye hunde igen og igen og så starter problemerne forfra.

Derudover har hundeloven skabt stor utryghed for flertallet af de danske hundeejere, som går rundt i en evig frygt for at miste deres hunde, enten på grund af raceforbuddet og den omvendte bevisbyrde, eller på grund af skambidsparagraffen (§6 stk 5) og farlighedsparagraffen (§6 stk 2).

Med hundeloven som den er i dag, har man skabt en falsk tryghed for en minoritet og en stor utryghed for majoriteten. Hundeejerne tør ikke længere lade deres hunde interagerer med andre hunde og hundeejere, hvilket giver asociale hunde og dårligere velfærd for hundene.

Vi har igennem de sidste 5 år modtaget mange bekymringer fra hundeejerne og desværre også set de meget uheldige konsekvenser af den utryghed der har bredt sig. Vi medsender nedenfor, nogle af de skrivelser vi har modtaget for ganske nylig. Derudover har vi som bekendt siddet med over 500 hundelovssager og har derfor indgående kendskab til, hvad der fungerer og hvad der ikke gør.

Skambidsparagraffen - Hundelovens §6 stk.2 pkt 5. Blev i 2014 revideret og ændret MEN der er ikke taget højde for f.eks. tævers naturlige adfærd i undtagelserne i skambidsparagraffen, (der er rent faktisk meget man ikke har taget med) og det bliver taget helt bogstavligt af politiet i sagerne, hvilket betyder at mange hunde igen aflives selvom de har udvist naturlig adfærd f.eks. beskyttelse af egne hvalpe, på egen matrikel.

Farlighedspargraffen - hundelovens §6 stk.2 (pkt. 4), så man slet ikke på. Det er ellers den paragraf som gøres gældende i mange nabostridigheder, forældremyndighedssager, uvenskaber. I den paragraf behøver hunden slet ikke at have forårsaget skade, men frygt for hunden er nok til at den kan blive konfiskeret og skal igennem en adfærdstest. Består den ikke testen, kan politiet "dømme" hunden til aflivning.

Adfærdstesten - Hundelovens §6a. De hundesagkyndige kan afgøre en test på papiret, dvs. de behøver ikke at skulle se hunden, for at komme med en udtalelse. I de fleste sager får den hundesagkyndige kun anmelders version af sagen, dvs. bedømmelsen bliver meget ensidig.

Derudover ser vi hunde testet, som er i en utrolig stressende situation.

- 1.: De bliver taget væk fra deres familie af fremmede mennesker.
- 2.: De bliver placeret i en lille boks, med fremmede lugte, fremmede lyde, nye hunde og nye mennesker.
- 3.: De bliver taget væk fra pensionen og kørt afsted af fremmede mennesker, til en nyt sted enten politigården eller på dyreklinikken hvor den hundesagkyndige holder til. Igen nye lyde, nye lugte og nye mennesker.
- 4.: Derefter bliver hunden fysisk undersøgt og skal gennemgå en test, hvor fremmede mennesker løber imod den, fremmede hunde kommer i mod den og den bliver afbundet til en pæl, hvorefter en fremmed løber frem mod den, råbende og fagtende med armene.
- 5.: Ejerne har ikke ret til at være tilstede, men de får nogle gange lov til det.

Og så forventer man at hundene består?

Pensionsanbringelse - Hundelovens §6b. Der bør, af dyrevelfærdsmæssige årsager indføres tidsbegrænsning for hvor længe hundene må være anbragt. Derudover påfører man hundeejerne en enorm udgift pga. de meget lange sagsbehandlingstider, der står godt nok i hundeloven at politiet KAN give hundeejerne regningen, men praksis er at politiet altid sender regningen videre til ejerne. Den enorm lange sagsbehandlingstid er stressende for både hundene og ejerne, og vi ser desværre at hundene lider overlast både fysisk og psykisk, af de lange internerings ophold.

Omvendt bevisbyrde - Hundelovens §1b stk 2,3,4.

En meget betænkelig praksis som stiller borgerne i en dårlig situation. De fleste hunde i Danmark er blandingshunde/uden stamtavle ca. 2/3 af de 585.000 hunde der er i Danmark. Ingen kan visuelt racebedømme hunde, og mange blandingshunde er blandet med mange forskellige hunderacer/blandinger. Som loven er i dag, skal ejerne kunne bevise (iflg. rigspolitiet) ned til 1%, det er helt tilbage til racernes oprindelse. Det er der ingen der kan, heller ikke stamtavle hunde.

Og stamtavle beviser heller ikke hvilken race hunden er, da de informationer der er på en stamtavle, stammer fra opdrætterne og der er ingen der validerer de oplysninger. Justitsministeriet har også tidligere skrevet, at en stamtavle ikke kan bruges som entydigt bevis for en hunds racemæssig tilhørsforhold.

Justitsministeriet fandt i øvrigt som følge af sagen fra Padborg efterfølgende anledning til i et brev til Dansk Kennel Klub at udtale, at det efter ministeriets opfattelse er helt åbenbart, at der naturligvis også kan foretages test af stambogsførte hunde, hvis der er berettiget tvivl om rigtigheden af stambogens udvisende. En stambog udgør ikke noget entydigt juridisk bevis for en hunds racemæssige tilhørsforhold. På den vis adskiller en stambog sig naturligvis ikke fra andre bevismidler i en straffesag. Hvis en hund således i henseende til udseende og adfærd ligner en af de forbudte hunderacer, vil politiet efter Justitsministeriets opfattelse kunne træffe bestemmelse om, at hunden skal testes.

Det vil sige, at man har stillet de danske hundeejere i en umulig situation. Ikke alene er det retsstridigt i.fht. danske lovgivninger hvor man fratager borgerne mulighederne for at kunne løfte bevisbyrden, men det er også i strid med EU menneskerettigheds konvention. (EMRK)

Det er derimod vores vurdering, at hundelovens §§ 1 a og 1 b kan være i strid med EMRK artikel 14 (forbuddet mod diskrimination) og TP 1, artikel 1 (retten til beskyttelse af fast ejendom).

Konventionsstridigheden vil i relation til begge artikler bero på, at EMD skulle finde, at det indgreb i de beskyttede rettigheder, som hundeloven udgør, ikke er tilstrækkelig begrundet i de hensyn, som forbuddet tilsigter at varetage.

Hvis der er tale om et indgreb i en grundlæggende rettighed, skal den forskelsbehandlende medlemsstat bevise, at forskelsbehandlingen sker ud fra saglig og legitimt formål. (side 10)
http://www.fairdog.dk/elements/documents/research/notat_om_hundelovens_forhold_til_den_europaeiske_menneskerettighedskonvention.pdf

Det er politiets og Rigspolitiets administration af hundeloven, der indebærer, at det er umuligt for hundeejeren at løfte den omvendte bevisbyrde.

Rigspolitiet har da også på side 6 i deres høringssvar af 20. juni 2013 (**bilag 21**) i forbindelse med revisionen af hundeloven i 2013 udtalt, at det siden indførelsen af den omvendte bevisbyrde i 2010 ifølge deres erfaringer ikke havde været muligt for en hundeejer at løfte dokumentationskravet som følge af den omvendte bevisbyrde.

Dette er klart i strid med forudsætningerne for hundelovens forbudsordning. Det fremgår således af forarbejderne til hundeloven, at det er forudsat, at det er muligt for hundeejeren at løfte bevisbyrden.

Raceforbuddet - Hundelovens §1a og §1b

Der er ikke, og der har aldrig været, fagligt grundlag for at forbyde specifikke hunderacer. Der findes ikke hunderacer, der er mere aggressive end andre, hvilket alle valide videnskabelige undersøgelser på området entydigt understreger og beviser. De 13 nu forbudte hunderacer og blandinger heraf, har aldrig stået for ret mange bid, heller ikke de alvorlige af dem. Iflg. hundeudvalgets betænkning 2010, så stod de forbudte racer/blandinger heraf for 39 bid på mennesker ud af ca. 6000 bid, ingen af dem fatale. Vi har igennem de sidste 35 år, haft 3 fatale bid på mennesker og ingen af de 3 "gerningshunde" var en af de nu forbudte hunderacer.

<http://jm.schultzboghandel.dk/upload/microsites/jm/ebooks/bet1514/pdf/bet1514.pdf>

Et flertal i hundeudvalget var imidlertid under udvalgsbehandlingen i tvivl om indgrebets egnethed. Udvalgets flertal anførte således, at et raceforbud vil ramme både for bredt og for snævert. Det vil ramme for bredt, fordi det vil ramme hele hunderacer, hvori der findes velfungerende hunde. Det vil ramme for snævert, fordi der også findes farlige hunde uden for de forbudte hunderacer.

Flertallet i hundeudvalget påpegede endvidere, at der ikke findes noget statistisk eller erfaringsmæssigt belæg for at udpege bestemte hunderacer som mere farlige end andre, ligesom der ikke er nogen sikkerhed for, at et raceforbud mærkbart vil mindske problemet med farlige hunde.

Det fremgår ikke af forarbejderne til hundeloven, hvorfor man – i strid med hundeudvalgets anbefaling – valgte at indføre et racebestemt forbud. Vi har ikke kendskab til, at der skulle være fremkommet dokumentation for, at de 13 hunderacer alle er så farlige, at de må forbydes for at varetage hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed.

Den danske stat har bevisbyrden for, at indgrebet er proportionalt. Denne bevisbyrde kan være vanskelig at løfte, hvis man ikke kan føre bevis for, at det racebestemte forbud er egnet til at varetage hensynet til borgernes sikkerhed og tryghed.

Lægges hundeudvalgets beskrivelse af indgrebets egnethed til grund, er det umiddelbart vores vurdering, at det ikke vil være muligt at føre bevis for indgrebets proportionalitet.

Henset til, at medlemsstaters ret til at foretage indgreb i EMRK's rettigheder generelt fortolkes indskrænkende, kan det derfor ikke afvises, at EMD vil nå frem til, at hundelovens indgreb i ejendomsretten er i strid med TP 1, artikel 1, pga. manglende egnethed til at opnå det anførte formål med reglen.

Rigspolitiet lavede i 2013 en manuel sammentælling, som udpegede listehundene, som værende den store synder med hele 40% af bidskaderne. Den sammentælling er forkert, og selv rigspolitiet skrev til folketinget, at deres sammentælling kunne være behæftet med fejl, da den var lavet manuelt, da deres system POLSAS ikke kan søge på specifikke sager. Den var i første omgang baseret på 157 hundelovssager (bidsager).

1.: Man validerer ikke hundenes race i bidsager, det beror sig udelukkende på FOU (forurettes) eller vidners udsagn.

2.: Der er i Danmark knap 6000 bidskader på mennesker årligt og ca. 3000 bid på andre hunde årligt. Det vil sige at man mangler 8843 bidepisoder og antallet af de forskellige hunderacer/blandinger, samt en validering af hundenes racer/blandinger for at man kan få et retvisende billed af, hvilke hunde/hunderacer der ligger højt i en evt. statistik.

3.: Vi påpegede overfor både rigspolitiet og folketinget, at over 500 sager manglede i den sammentælling, og at man ikke i bid sager verificerer hunderace, det beror altså på vidners forklaring af "race". Bl.a manglede min. 33 af vores hundelovssager

http://www.fairdog.dk/elements/documents/doglaw/spoergsmaal_til_rigspolitiet_sep_2013.pdf

Ad spørgsmål 7:

Rigspolitiets oversigt over aflivede hunde i medfør af hundeloven er udarbejdet til brug for evaluering af den nugældende hundelov. Politikredsene indberetter således løbende oplysninger om sager vedrørende aflivninger i medfør af hundeloven efter lovens ikrafttræden den 1. juli 2010.

I forbindelse med fremsendelse af Rigspolitiets oversigt til Justitsministeriet tidligere på året, anmodede Rigspolitiet kredsen om at validere de indberettede tal samt at fremsende eventuelle manglende indberetninger. På denne baggrund har Rigspolitiet udarbejdet den oversigt, som Fair Dog er bekendt med.

Det bemærkes i øvrigt, at Rigspolitiet som følge af den nuværende opbygning af politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) ikke er i besiddelse af statistiske oplysninger om f.eks. antallet af hunde, der er blevet tvangsmæssigt aflivet på grund af race eller skambidning. Rigspolitiets oversigt er således baseret på manuelle opgørelser og indberetninger fra politikredsene samt påklagede sager til Rigspolitiet og er derfor forbundet med en vis usikkerhed, hvilket Rigspolitiet ikke undlader at gøre opmærksom på i forbindelse med fremsendelse af oversigten til andre myndigheder, private parter og organisationer mv., ligesom Rigspolitiet gør opmærksom på, at politiets registreringer af bidepisoder alene omhandler de tilfælde, der er blevet anmeldt eller eventuelt er blevet politiet bekendt gennem andre typer politiforretninger. Disse registreringer er sandsynligvis ikke udtryk for den reelle situation på landsplan, idet ikke alle bidepisoder formodes at blive anmeldt.

Vi ved også, at de sager som der indsendes til rigspolitiet er fra politikredsenes juridiske afd. mange har ikke sendt alle sager, og sagerne fra lokalpolitiet, sendes slet ikke ind. Derudover oprettes de sager hvor der indgås aftale med hundeejer om straks aflivning, slet ikke.

Vi håber, at politikerne er positiv stemt for at vi får lavet en hundelov, som er forebyggende og som er medvirkende til at nedbringe antallet af aflivninger af uskyldige hunde, antallet af bid og uheld med hunde, antallet af impulsive køb som resulterer i at folk dumper hundene på rasteplasser, foran dyreklinikker, i skovene, eller på internaterne, antallet af anmeldelser for div. overtrædelser af hundeloven og dermed brug af politiets meget sparsomme ressourcer, og sidst men absolut ikke mindst, antallet af uansvarlige hundeejere, som gør livet surt og utrygt for andre hunde og ejere, og koster samfundet dyrt.

Har I yderligere spørgsmål, eller mangler dokumentation, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Charlotte Andersson
Formand for Foreningen Fair Dog
Juridisk rådgiver og adfærdsterapeut
Medlem af DOSO og PDTE

- Foreningen Fair Dog er en frivillig forening for alle hundeejere og hunde, uanset race eller herkomst. Foreningens medlemmer og bestyrelse består af fagfolk, hundetrænere, hundeadfærdsbehandlere, dyrlæger, opdrættere, jurister, advokater, m.fl.
- Foreningen Fair Dog har siden 2010 haft over 500 hundelovssager.
- Foreningen Fair Dog har over 15.000 støtter

Breve fra de danske hundeejere

Kære fair dog

Min datter på 25 og jeg går tur med vores schæferhund i snor, på en sti. Vi ser et par, mand og kvinde komme gående længere fremme med to løse chihuahuaer. Jeg regner med, at de har styr på deres løse hunde og nok tager dem i snor. Det gør de ikke, og den ene af hundene farer hen i hovedet på min schæferhund og står og gøer den lige foran hovedet på min. Ægteparret griner da det åbenbart er sjovt at se på. Jeg råber, at de skal styre deres hund. De råber op, at det er din hund der bliver aflivet, hvis der sker vores noget. De går videre med deres hunde, uden snor.

Kan det passe, at store hunde skal straffes for så uansvarlige hundeejere, der ligefrem spekulerer i hundelovens udformning?

Venlig hilsen
XXX XXXX

Jeg hedder XXX er 44 år og opvokset på landet med rottweilere og cocker spaniels og vil nok sige af de 2 racer var cockeren den mest aggressive, da vi fandt ud af at de var blevet for indavlet. Da jeg blev voksen og ville have en hund, som så blev en schæfer.

Vi bor lige op af militær området ved en kaserne hvor der også er offentlige løbe/gå stier hvor der ved alle stier er et skilt med hunde skal være i snor, jeg har altid haft min hund i snor fordi jeg ved at mange er bange for store hunde, men over halvdelen af de hund vi har mødt var løse, og jeg har stor set kommenteret de hver gang, fordi når jeg har min hund i snor gider jeg ikke andre hunde kommer til mig/min hund men folk har overhørt mig hver gang. Og det samme skete da min schæfer tog i himlen og så så valgte at prøve en rottweiler, da jeg jo er vokset op med den skønne hund. Min mand havde på et tidspunkt en gravhund men jeg ved ikke om den troede den var en "dræber hund" den fløj på alle de store hunde lige i halsen på dem, ja den sprang sågar ud af vinduet på bilen hvis vinduet stod åben og de så noget den ville fange.

Nu er jeg så på min 3 hund i mit voksenliv, en dag vi var ude at gå så vi en løber med hans labrador hanhund løs, pludselig stod den 2 meter fra os og jeg blev helt overrasket og den dumme løber stod og piftede og råbte efter sin hund som var ligeglad med ham, min hund gøede som hund gør hvis hun bliver usikker, og labradoren fløj lige i hovedet på min hund, så fik jeg den heldigvis jaget væk, men det er sgu ikke rart at stå med en fremmed hund der flyver på ens hund.

På modsat side af militærområdet er en offentlig skov hvor alle må være hunde i snor og heste, nu er jeg selv rytter og har også i denne skov mødt løse hunde som jo syntes en hest er et mærkeligt dyr og vil derfor hen og snuse til hestens ben, og jeg ved at en hest sparker hvis den bliver bange og usikker, og her kunne jeg så godt tænke mig at vide hvad sker der hvis min hest sparker en hund som ikke har snor på og ligeså syntes jeg det er komplet urimeligt at en schæfer, rottweiler ja uanset race hvis jeg har den lukket inde på min matrikel eller i snor så kan det fanme ikke passe det kan være min hund eller mig der skal straffes ved "uventet besøg" en hund er hvad den bliver opdraget eller mangel på samme til at være .

Jeg håber der snart kommer noget rimelighed i verden så vi alle kan være her.

Med venlig hilsen
XXX XXXX

Jeg har en schæfer tæve, Chili, på 6½ år. Skøn, tillidsfuld, velopdraget, trænet hund, som aldrig kunne finde på, at gøre nogen eller noget ondt.

På trods af det forsvarer hun sig jo hvis hun bliver overrumplet eller angrebet. Der er heldigvis aldrig sket noget, fordi jeg har lagt mig imellem.

Første episode var for ca. ½ år siden da vi var ude at gå vores daglige tur. Ud fra en indkørsel kommer der pludselig to løse hunde, en labrador og en Golden Retriever. De gør voldsomt og jeg forsøger at få dem væk ved at gå foran Chili (og råber samtidig om hjælp og gå væk osv..) og bruger mit ben som afværgelse. Labradoren accepterer dog ikke mit råb og spark og bider ud. Jeg når at tage hånden frem for at skubbe den væk og labradoren snitter min finger. I stedet for at få fat i Chili, får den fat i mig. Jeg fik et bid i min finger. Ejeren kommer løbende og får kaldt sine to hunde ind og vender blot ryggen til og går sin vej. Jeg gør ingenting, da jeg er dybt chokeret. Har efterfølgende talt med ejeren og gjort ham klart, at kommer hans hunde ud en gang til er jeg nødt til at kontakte politiet. Jeg ønsker ikke at han skal miste sine hunde.

Anden episode er fra i dag hvor vi er ude at gå tur på Reersø, tæt på hvor vi bor. Vi går ude i det åbne terræn. Chili er løs og da vi kan se at der længere fremme kommer en dame gående med en lille hvid terrier, får vi indkaldt Chili og sat snor på hende og hun går pænt på plads. Da vi nærmer os damen, kan vi se at hun ikke har snor på hendes hund og hun sætter sig foran hunden og venter på, at vi går forbi. Da vi er ud foran hende springer hendes terrier frem mod Chili gøende og snerrende. Jeg råber op og siger få fat på din hund. Hun når få meter før Chili, at få fat på hendes hund og siger bebrejdende, ja min hund kan ikke lide schæfere, hvortil jeg svarer, min hund kan heller ikke lide små hvide snerrende hunde.

Hvis nu Chili havde fået bidt her, på en lille hund, så havde chili fået skylden, da hun jo er en større hund og derfor kan gøre større skade end en lille hund kan.

Jeg elsker min hund overalt på jorden og ved den er god som dagen er lang men efterhånden er jeg temmelig nervøs når jeg går tur, for hvornår er der en løs hund der igen går til angreb og vil Chili så få skylden. Bare tanken kan gøre mig gal. Hvorfor har vi fået den totalt uretfærdige hundelov. Hvorfor skal man være nervøs hver gang vi er ude og gå tur. Det er ikke rimeligt.

Vi har gået til træning med vores hund, fordi vi ved hvor vigtigt det er at kunne indkalde hunden og at den lystre.

Kan politikerne ikke lave en lov med en slags kørekort til hunde, da jeg mener det ligger i opdragelse af hunden. Det er ejerens ansvar at hunden er opdraget.

Det er de store hunde der konstant får skylden, men stort set altid de små aggressive hunde der er skyld i ulykken på grund af manglende opdragelse.

Med venlig hilsen

XXX XXXX

Jeg er en pige på 23 år, som har min første schæfer. Jeg er lykkelig for at have hende. Hun er nu 12 måneder og er inde i sin nyeste periode der går ud på 2. løbetid og det at blive voksen.

Jeg træner med hende i 2 forskellige klubber og får næsten ikke andet end ros for min hund. Hun er psykisk stærk og har en voldsom god drift. Trods det, er hun det mest sociale og venlige man kan komme i nærheden af -og det vil alle der kender hende gladeligt bekræfte.

Jeg oplever løse hunde i skoven i Nibe, hvor vi bor. Heldigvis har jeg en hund der er godt lydigheds-trænet og derfor kan jeg nemt styre hende. Men i situationer hvor en løs hund kommer løbende med fuld fart mod os, vil min hund i snor passe på mig og kan derfor godt fortælle den anden hund at den skal holde sig væk. Hun er god til kropssprog og fortæller meget tydeligt, og uden brug af tænder, hvornår andre hunde er for tæt på. Sidst jeg oplevede en løs hund i skoven, var da min hund havde hendes første løbetid. Den anden hund var en stor hanhund og min hund var kun 6 måneder gammel og blev derfor meget nervøs over situationen. Ejeren kaldte, men hanhunden blev ved bagdelen af min tæve.

For at få den væk slaskede jeg til den med hånden og skubbede den væk med mit ene ben. Jeg råbte til ejeren at han skulle skamme sig og så få den hund i snor -det skete der intet ved.

En anden oplevelse er at vores have er indhegnet med rivnet og hæk. Vi bor ud til et fortov hvor folk ofte passerer grunden -det er der ikke noget galt i og min tæve ligger blot og iagttager. Går der andre hunde forbi, følger hun dem pænt til enden. Et gø kan opstå, men den adfærd er jeg ved at have hende vænnet fra.

Det der forundrer mig helt vildt, er at folk på tur med deres hund, lader hunden komme IGENNEM min hæk og lader hunden få snude og det meste af hovedet igennem rivnettet på den anden side af hækken IND TIL MIN HUND!!! Det er så heldigt at min tæve er godt socialiseret, ellers er det vel i sådanne situationer at min hund kan ende i en aflivning hvis hun en dag ikke kan lide den hund der kigger ind.

Jeg er bange hver dag jeg går tur med min tæve og kan se der kommer en hund gående imod os. Jeg tænker "har ejeren styr på den" og jeg har hele tiden hundeloven i baghovedet.

Det kan ikke passe at vi ansvarlige hundeejere, der opdrager, træner og går i snor med vores hunde skal være offer for den latterlige hundelov.

Vil til sidst tilføje at min hund forventes at starte i en færdselsprøve når hun fylder de påkrævede 15 måneder. Derefter vil vi være at finde til diverse brugshunde-prøver. -med det vil jeg sige, at det ikke er min hunds opdragelse der slår fejl!

Mange hilsner
XXX XXXX

Hej. Vil godt dele hvad der skete for mig sidste år. var ude og gå med min labrador hvor han er i snor. Møder en anden hundeejer der har en stor Schæfer hvor den er i snor men hun har ikke kræfter til at holde den så det betyder at han flyver på min labrador heldigvis uden at han fik skrammer. Men der er problemet at det par der har den hund ikke har en skid styr på den. alle i byen sagde de ikke havde styr på den og burde gå på hundeskole. så mit opråb til de kære politikker er at der skal indføres regler for dem der har hunde og det skal ikke gå ud over hunden som det gør i dag. da hunden ikke er skyld i at ejeren ikke kan opdrage deres hund.

MVH XXX XXXX

Jeg arbejder som vagt og har dermed også vagthund (yderst velopdraget Schæfertæve). Og har også en Labrador, som min mand bruger til jagt

Min holdning omkring hunde, er at de er levende individer, og derfor kan man ALDRIG have 100% kontrol over dem, og DERFOR har jeg altid min/e hunde i snor. Men den holdning har mange af de hundeejere jeg møder på mine gåture, så IKKE !!.

For ikke så forfærdelig længe siden gik jeg en tur med min tæve (i snor selvfølgelig). Der ser jeg så en mor komme gående med et barn i klapvogn, et barn ved siden og en løs Coker Spaniel !. Min Schæfertæve har også set dem, men siger ingenting...kigger bare efter dem. Jeg overvejer at vende om, men tænker at "bevægelse" vil gøre at den løse hund får øje på os....så jeg står bare stille og HÅBER den løse hund ikke registrere os ! (Min tæve sidder bare ved min side og kigger og siger INTET).

Jeg tager min mobil tlf frem, og filmer (BARE FOR EN SIKKERHEDS SKYLD !!), for nu har jeg jo en schæfer, og selv om hun som sagt er yderst velopdraget, så ved vi jo godt hvem der PR AUTOMATIK får skylden mellem stor og lille hund, hvis der sker noget !!.

Pludselig opdager Coker Spanielen mig og min hund, og drøner GØENDE ned mod min hund og mig (jeg filmer !!). Kvinden råber og skriger efter hunden....(kun løse hunde, hvis man har 100% kontrol ikk ?). Jeg har for længst kortet line på min hund, fordi jeg -trods det hun er opdraget-, VED at hun vil reagere på det "angreb" fra den løse hund....hvilket hun også gør.

Der sker dog intet, for jeg holder min hund og løser ud efter Cokeren....dog uden at ramme, hvilket jeg egentlig heller ikke er ude efter, jeg vil bare holde den væk fra min hund !. Alt imens den løse hunds ejer fanger hund, står hendes klapvogn MED BARN alene ude på landevejen. Pga den idiotiske hundeejer, kunne MIN HUND som den største, være blevet aflivet, hvis den bare havde fået fat i nakken, givet et hurtigt rusk...og knækket nakken på den bette hund....ER DET FAIR ??.

Lige nøjagtig 4 dage senere går jeg så en anden rute, og SELVFØLGELIG igen med hund i snor. Der kommer så pludselig en hund (Kleine Münsterløjter) løbende over en mark....igen ryger mobiltelefonen op, og jeg filmer. Denne hund bliver dog på afstand, da den er synligt bange for min hund. Der står jeg så og råber og skriger -GÅ HJEM...og flere andre ting, hvilket hunden selvfølgelig ignorere...den hopper bare rundt på behørig afstand og gør. Så høre jeg en hundefløjte fra gården ude på marken, og efter 8-10 fløjt, løber hunden mod gården. Er det fair, at jeg som hundeejer, KONSTANT skal gå med frygt for at MIN HUND bliver aflivet ved evt bid, når det er MIG der har hund i snor, bare fordi jeg har en stor hund, som går ind under kategorien BRUGSHUND !.

Og skulle min hund testes af "fremmede", så ville den DUMPE med det samme, for den har KUN tillid til mig !. Den stiller -på basis af sit arbejde som vagthund-, spørgsmål ved ALLE fremmede. I min optik bør INGEN hunde være ulovlige, til gengæld burde det være lovpligtigt, at alle hunde der ikke er ansat i politi/militær og bruges til jagt, ALTID SKAL FØRES I SNOR, UANSET HVAD !

Mvh XXXXX

Som ejer af 2 schæferhunde tør jeg snart ikke gå tur med dem på offentlige steder. Jeg skal have øjne i nakken på siderne og fremad. Mange især dem med små hunde ynder at bruge flexliner. Desuden mener de at små hunde gerne må fare i hovedet og gøre af store hunde. Det er et spørgsmål om tid inden mine har fået nok. De er absolut ikke aggressiv og går pænt på plads i kort line.

Når man pænt henstiller til disse ejere om at lære deres hunde at holde op med den adfærd, bliver de stiktoiset og fortæller at det kan man ikke. En lille hund skal have lov til at fare i hovedet på en stor hund og gøre. For det er deres ret.

Når man så fortæller dem, min hund skal da ikke finde sig i det, og det kan gå galt. Så griner de bare og siger at med hundeloven har deres hund ret, og det bliver min der skal aflives.

På campingpladser er det et kæmpe problem med flexliner. Alle hunde skal være i snor. Når så uansvarlige hundeejere lader deres hunde rende 5-10 meter ind hos en anden campingvogn, hvor der ligger en hund på snor, kan det udvikle sig katastrofalt.

Desuden ser jeg mange skader på børn og voksne, der får sådan en flexline viklet omkring benet. Forbyd flexliner i det offentlige rum.

Med venlig hilsen
XXX XXXX

Min schæferhund på snart 5 år bryder sig ikke om hvis der kommer løse hunde hen til ham. Han blev bidt i snuden da han var 5 måneder af en løs hund der kom rendende hen til ham.

Rigtig mange med små hunde tror ikke loven gælder for dem. De kommer med deres flexliner og løse hunde.

Der er ikke sket noget men er altid nervøs for hvis der skulle ske noget.

Så ved man jo godt hvem der vil få skylden og det er helt urimeligt.

Mvh
XXX XXXX

Hej Charlotte.

Min far og jeg træner vores hunde i kreds 11, schæfergården i Randers. Træningen starter klokken 9.00 med spor på en af de omkringliggende marker ved Nordre fælleden. Som altid en god portion friske schæfer ejere klar med dagens spor til deres skønne hunde. Hundene går i gang med hvert deres spor, mens hundeføreren følger tålmodigt med i den anden ende af linen.

Ud af det blå drøner 2 små schnauzer i fuld fart direkte mod vores arbejdende hunde. Samtlige schæfere ejerer får deres hunde trukket til sig, mens de råber af de små hundenes ejer at han skal kalde sine hunde til sig. Men nej, han var da ligeglad. For som han sagde så var det jo vores hunde der blev aflivet hvis hans hunde kom til skade og så gik han videre. Og sådan er det jo desværre, så samtlige schæfere måtte hives helt ind og godt op i halsbåndet, bare for en sikkerheds skyld.

Det er jo dybt grotesk at folk bruger hundeloven på den måde og slipper afsted med det. Det her var én episode, men jeg kan sagtens fortælle flere. Min gamle hund på 10 år er ødelagt af løse hunde der har overfaldet ham gang på gang og det er stadig et problem med løse hunde næsten lige meget hvor vi færdes.

Håber virkelig I kan trænge igennem og ændrer på forholdene inden det går så galt at han føler sig nødsaget til at bide fra sig for alvor.

Mvh
XXX XXXX

Hej fairdog

Først, jeg har haft hund i 20 år, og har været aktiv som hundefører og træner i schæferhundklubben, så "grøn" er jeg langt fra!

Der står ikke skrevet i hundens gener, at de skal kunne med alle andre hunde!

Jeg har altid min i snor, når vi går tur. Jeg tør bare ikke gå med min i skove ell når vejret er godt. For nu har jeg mange gange (flere end 15) oplevet at løse hunde kommer lige i flæsket på min, som ikke har flexi Line på...

Og når jeg så irettesætter ejerne, får jeg dette svar: Få styr på din hund!! Eller : Det er ikke min hund der skal aflives hvis din bider min!!! Dette er kun to af samme slags.

Vi er faktisk nogen som har verdens dejligste familiehunde, brugshunden, barnepiger, alarmsystemer mm. Men de gider bare ikke andre hunde... Og en hund i snor er ikke imødekommende, men den er heller ikke farlig! Min schæfer blev bidt af en mops, da han var lille.. Så nu hader han alle små hunde... Er det hans skyld, at han blev bidt ? Nej. Og har vi prøvet at træne det ? Ja, i flere år, men uden held!

Og sådan kan jeg blive ved.

Mvh XXX XXXX